

JOSE MARI

UN TEXT DE SALVADOR OLIVA.. GAIREBÉ TOT
(HI HA COSETES QUE NO)

Salvador
Oliva

Luís Venegas
(no ho sabem cert)

Xavier
Núñez

Rodo
Gener

CULTURAL-MENT

+12

JOSE MARI

A principi de 2020, Salvador Oliva, Rodo Gener i Xavi Núñez decideixen que escriuran una comèdia on quedarà palesa la situació precària que viuen els actors quan per qualsevol motiu no poden treballar.

A les poques setmanes presenta el text a Culturalment. L'interès és màxim per una

COMÈDIA ÀCIDA

esbojarrada, que toca la fibra més sensible, que fins i tot a alguns estralls socials no els agradarà perquè s'hi sentiran identificats.

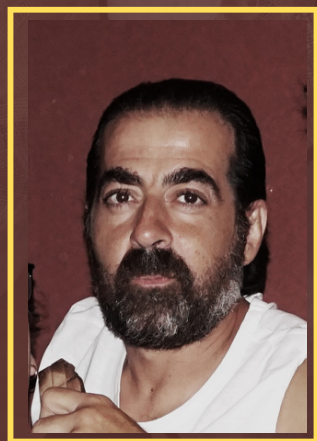
SINOPSI

Tres actors, amb poques possibilitats de treballar, decideixen confinar-se amb l'objectiu que un d'ells escrigui una obra mestra i, així, guanyar molts diners. És un pla poc fiable; el segrest d'una persona adinerada serà la solució. Però segresten una persona massa coneguda i important. A Jose Maria. A partir d'aquí, les coses només poden anar a pitjor.

Fredd: 45 anys. Propietari de la casa on passa l'acció. Escriptor i actor de teatre. Pseudo intel·lectual fracassat amb dots de líder. Casat i amb dos fills.

Iglú: 35 anys. Comunista i capitalista per igual. Nerviós i apaivagat. Filòsof atractiu, aprofita aquestes virtuts per a treballar com a actor de repartiment.

Jassmine: 40 anys. Impacient, primari i violent. Mancat d'empatia emocional i de sentit de l'humor. Actor sense possibilitats d'aconseguir feina d'actor.

Jose Mari: també anomenat "El segrestat", "L'home", "Jose Maria" i a vegades "Presidente". Apareix sempre encaputxat lligat de mans i sense poder parlar.

AUTOR

Salvador Oliva

DIRECTOR

LA IMPACIÈNCIA

INTÈRPRETS

Luís Venegas, Rodo Gener,
Salvador Oliva, Xavier Núñez

IL·LUMINACIÓ

Joan Borràs

ESPAI SONOR

Luís Venegas

VESTUARI

La Impaciència

FOTOGRAFIA

Naiara Yerobi

AUDIOVISUALS

Cinètica Produccions

PRODUCCIÓ

Cultural-ment

Salvador Oliva

Actor, director i dramaturg a més de doblador i director de doblatge. Format en interpretació teatral, audiovisual, doblatge i dramaturgia.

Ha estudiat a l'École Philippe Gaulier (Londres) i amb Antonio Fava (Reggio Emilia, Itàlia).

Actor i membre fundador de la companyia de teatre LA IMPACIÈNCIA.

Ha treballat amb directors com Pitus Fernández, Gabor Tompa, J.C. Bellviure, Konrad Zschiedrich, Rafel Duran, Olivier Benoit, David Mataró.

Rodo Gener

Actor, doblador i presentador. Membre fundador de LA IMPACIÈNCIA. Format de la mà del director Pitus Fernández. Ha participat en més d'una vintena de muntatges teatrals de la mà de directors com Pep Tosar, Rafel Duran, Konrad Zschiedrich, Albert Mestres o Luca Bonadei.

Ha rebut el premi Escènica a MILLOR ACTOR els anys 2009-2010 per El Solitari Oest i 2011 per Algú que miri per Mi. I el premi dels Teatres i Auditoris públics a MILLOR ACTOR 2016 per Jo Odisseu i Un Tramvia Nomenat Desig.

Xavier Núñez

Diplomat en Empreses i Activitats Turístiques i Llicenciat en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona. Entre els seus professors més destacats hi figuren Andrej Leparsky i Peter Clough, aquest últim gràcies a la beca que li fou atorgada per assistir a San Miniato (Itàlia).

Es formà en diferents disciplines com el cant, el clown, el doblatge i el teatre de gest.

Luís Venegas

És actor, pedagog i director de Teatre. Estudià i es formà com intèrpret i creador a l'Escola Internacional del Gest i La Imatge la Manxa de Santiago de Xile.

Ha realitzat gires per Amèrica de sud i gran part d'Europa. Actualment treballa com a director i actor en la companyia de Teatre gestual OMBRA TEATRE i com a pallaso hospital per Sonrisa Médica.

CARACTERÍSTIQUES DE L'ESPAI

Un espai negre, ample, que no se sap ben bé on comença i on acaba. Proposar noves tendències a la ubicació de l'espectador i noves sensacions com és la solitud dins un cercle social dintre d'un fet teatral.

Serà necessari un escenari de 6m d'amplada x 5m de fons amb cametes.

L'espai preferentment interior.

DISPONIBILITAT

Total disponibilitat

PÚBLIC DESTINETARI

A partir de 12 anys

NECESSITATS DE CAMERINS

Es necessiten camerins

NECESSITATS TÈCNIQUES

- 10 PC's 1000w
- 8 PAR LED o PAR 64 1000w
- 4 retalls 25/50
- Dimmer
- Taula de so
- PA adient a l'espai

TEMPS DE MUNTATGE I DESMUNTATGE

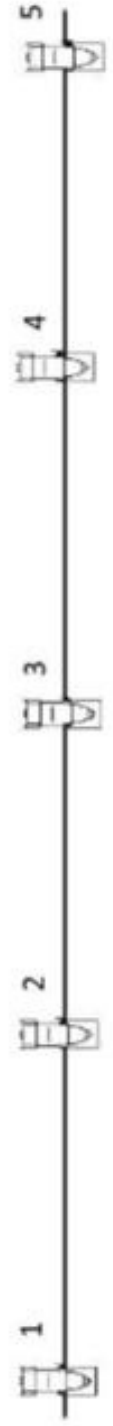
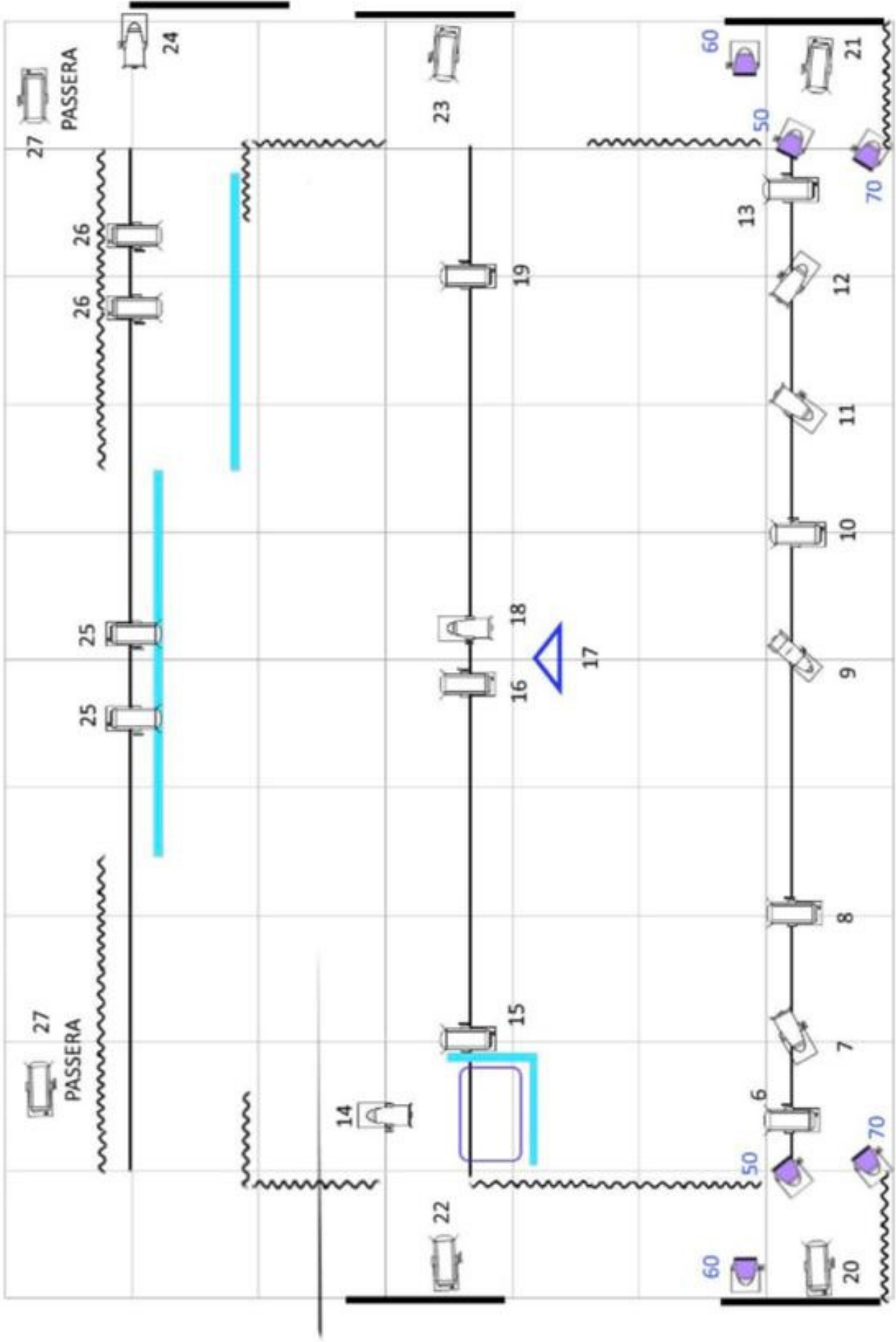
Muntatge 4h

Desmuntatge 1h

TÈCNIC : Joan Borràs 677 73 61 93

ESPECTACLE: JOSE MARI
COMPANYA: LA IMPACIENCIA

LA PREMSA DIU

La comedia más loca y gamberra de La Impaciència llega con el toque de queda

jo també en faria un, de cafè.

Conseguir en una comedia de noventa minutos que la multitud de gags que se contemplan, sean en su totalidad auténticos golpes de efecto obliga a ver en su autoría e intérpretes un exquisito ejemplo de maestría. Probablemente 'Jose Mari' sea la comedia más loca y gamberra de cuantas ha representado La Impaciència a lo largo de su trayectoria.

De hecho la escena nos sitúa en algún momento preciso del aznarismo y en la trama se combinan con naturalidad lo insólito con lo cotidiano, llegando al extremo de aceptar unas situaciones del todo inverosímiles

i sensació tan planera i

Me da la impresión de que el mismísimo Woody Allen firmaría sin dudarla la autoría y la dirección, por la sencilla razón de que los perfiles dramáticos de cada uno de los personajes se complementan como una suma en 3-D que define el estereotipo antológico de sus comedias: situaciones, sobrevenidas, que transforman en desternillantes unas conductas complejas.

Lo meritorio de esta puesta en escena es que aborda con total credibilidad a los tres personajes principales, inmersos en su más absoluta mediocridad, y obligados a superarse, hasta convertirse en parodia de sí mismos conforme van sucediéndose los hechos. Después se deja a la imaginación del público dibujar la caricatura del personaje oculto Jose Mari, el convidado de piedra.

la càrregues de profunditat i

José Mari

text de Javier Matesanz el dia 23 Dic, 2020 a
Fanteatre

autor ★★★★★

Si ells poden fer el que volen, nosaltres hem de poder dir d'ells el que ens faci ganes dir. I això és el que penso d'aquesta banda: estan com a cabres, però son La impaciència, i **saben fer teatre**. Sense complexos, sense convencions, sense ortografia, **sense límits, teatre lliure**, o més aviat llibertari.

"Per què no!!", sembla ser la seva filosofia creativa, el seu atreviment sense mesura. Qualcú que no siguin ells podria imaginar un episodi d'empatia aznariana que gairebé redefineix el concepte de síndrome d'Estocolm? Però és que son La impaciència, **és inútil intentar preveure'ls**.

La impaciència transpira llibertat, propala eclecticisme i transmet la sensació d'un **caos molt organitzat**. Sempre, però mai no havia arribat a cotes de tanta anarquia en tots els seus vessants com amb aquest José Mari. Potser el motiu sigui, almanco en part, una autoria col·legiada o, com en diuen, **una direcció col·lectiva**, encara que sembla que hi ha alguna cosa més pel que fa a aportacions al llibret que un consens en el traç de la peça. És una impressió. Tan sols això. És com si cadascun dels protagonistes hagués posat damunt la taula en una divertida **tempesta d'idees** el que li venia de gust fer damunt l'escenari, sota l'armadura dissenyada per Salvador Oliva, qui, juntament amb Luis Venegas, Rodo Gener i Xavi Núñez, és el protagonista d'aquesta **creació tan llibertària i provocadora**, segurament menys atrabiliària del que pugui semblar i, sobretot, menys incisiva del que els hauria agradat.

com un calaix de sastre, **sense ordre ni**